

Vi håber ikke, at det vil brede sig, så det næste bliver, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti vil til at foreslå, at der er andre ting i daginstitutionerne, som også kun skal være for nogle børn og ikke for andre børn, og at forældrene skal betale andre ydelser oveni.

I det hele taget synes vi jo, at det er et problem, at priserne i daginstitutionerne stiger og stiger. Vi synes hellere, at man skulle følge eksemplet fra Norge og sætte et loft over. Vi så helst, at det var helt gratis, men man kunne starte med ud over det procentloft, der er i øjeblikket, at sætte et loft over, hvor høj betalingen må være, sådan at der ikke er nogen, der af økonomiske årsager skal afholdes fra at være med.

I forhold til betalingen for madordningen og Socialdemokraternes ændringsforslag er det selvfølgelig en fordel, at hvis man har en økonomisk friplads, skal den også gælde madordningen, men vi synes, at der burde den lille krølle på, at mange af dem, der har en socialpædagogisk friplads, også kan have økonomiske problemer og derfor også kan have et behov for ikke at skulle betale for maden. De har bare ikke været inde at få vurderet, om de opfylder betingelserne for en økonomisk friplads, fordi de har den socialpædagogiske friplads. Men det er i hvert fald bedre end ingenting, at det kommer med, at man også skal have mulighed for friplads i forhold til madordningen, og derfor støtter vi det forslag.

Men som sagt: Enhedslisten støtter de ændringsforslag, der ligger, fordi det gør denne her modbydelige lov en lille smule mindre ringe, men selve ideen om at forskelsbehandle børn i daginstitutionerne, kan vi simpelt hen ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Altså undskyld, men hvad er det dog for en polemik, og hvad er det for noget med nogle, der skulle have sagt noget om at proppe mad ned i halsen på nogen som helst?

Det er, som om det fuldstændig er gået hen over hovedet på bl.a. fru Line Barfod og andre, at nogle af os har forsøgt at påpege, at der altså er nogle forhindringer. Hvis man bare siger, at det skal være alle over én kam, er der forskellige situationer, hvor forskellige børn af den ene eller den anden årsag enten ikke kan eller ikke vil være med i denne her ordning.

Nu får daginstitutionerne så mulighed for at lave en fleksibel ordning, der er tilpasset den enkelte daginstitution, sådan at man bedst opfylder de behov, der er i netop den daginstitution. Det er mig ubegribeligt, at fru Line Barfod ikke kan se, at det kan være hensigtsmæssigt at sørge for, at forholdene passer til den daginstitution, vi beskæftiger os med.

Så undrer det mig altså såre, at fru Line Barfod har så utrolig lille tillid til de forældre, der måtte være i den institution. Tror fru Line Barfod virkelig, at danske forældre er sådan, at de er ligeglade med, om der sidder en, to eller tre børn i en krog og ikke kan være med og ikke kan få mad? Tror fru Line Barfod ikke, at der vil være nogle stærke forældre, som fru Line Barfod åbenbart er så bange for, som vil gå ind og forsøge at lave en ordning, hvor flest muligt kan være med, eller tror fru Line Barfod, at folk bare generelt er onde?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nej, folk er heldigvis ikke generelt onde. Heldigvis er der en utrolig stor solidaritet i den danske befolkning, og derfor laver man i langt de fleste daginstitutioner – der er jo mange, der har de her ordninger allerede i dag – en solidarisk ordning, hvor de forældre, der har råd, også betaler for dem, der ikke har råd. Og det vil man også gøre.

Det, der undrer mig, er, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti er så onde, for nu at bruge fru Charlotte Dyremoses eget ordvalg, at de her siger, at man skal kunne lave den forskelsbehandling, som jeg håber og tror på at meget få forældre vil gøre brug af. De vil lave den solidaritet, hvor de betaler. Det er regeringspartierne og Dansk Folkeparti, der lægger op til, at man skal være ond og udelukke nogle børn.

Det var fru Charlotte Dyremose, der startede med at bruge eksemplet med børn, der er allergiske, som ikke skulle tvinges til at have mad. Det er der ingen der kunne finde på at gøre. Der finder man jo en måde, hvorpå man kan sikre, at de får en kost, som de kan tåle. Det fungerer allerede i dag i de daginstitutioner, der har madordninger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg mener stadig væk, at polemikken er temmelig overdreven, men vi kan jo gå tilbage og læse forhandlingerne.